

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cîșnădiei 3.

Se prenumără și la poște și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La

Abonament lunar

pentru Decembrie st. v.

— cu prețurile din capul foi —
invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 30 Noembrie st. v.

Țeranul este talpa țerei.

Chiar și în țările și la neamurile cele mai luminate este cunoscut și înțeles după vrednicie adevărul acesta. Chiar și pe acolo, unde știința și harnicia omenească prelungea brăsdarea pământului a știut să deschidă sute și ear' sute de izvoare de hrană și câștig, unde numai o parte mai mică a oamenilor trăiesc din plugărit, — chiar și pe acele locuri tot adevăr a rămas, că țeranul, adică plugarul este omul cel mai trebuincios și mai folositor, este talpa țerei.

Dacă însă în toată lumea așa este, dacă pretutindenea se știe și se cunoaște, că cel mai de căpetenie mădular al unui popor este țărănimea lui, cu atât mai mult trebuie să scim acest lucru noi Românii, care afară de foarte puțini frați de ai noștri, cărturari, neguțatori ori meșteșugari, cu toții suntem plugari și trăim din roadele moșoarelor noastre.

Nația românească este o nație de plugari. Coarnele plugului, coasa și sapa: acestea sînt uneltele, cu care Românul își agonisește pâinea de toate dîilele.

Aici în țările, pe care le stăpînesc bunul nostru Împărat și Rege, nu este nici un neam de oameni, dintre ai cărui fii atîția sînt în deșteptarească cu plugăritul, ca la noi Românii.

Am pute așadară dice, că plugăritul este singurul meșteșug al Românilor sau de bună seamă cel mai de frunte.

Așa stînd lucrul, toată lumea ar trebui să creadă, că plugarul și plugăritul stau la noi în mare cinste, în cinstea, care se cuvine aceluia, care face mulțimea covîrșitoare a nației și care hrănește cu roadele muncii sale pe toți.

Și până la un loc așa și este. Dăm noi țeranului român cinstea cuvenită, nu ne lăpădam de dînsul aceia, care nu mai sîntem plugari, și îl iubim ca pe fratele nostru, dela care multe bunătați avem.

Și nici că s'ar pute altfel. Căci nu numai pentru pâinea de toate dîilele, care dela el o avem, căci numai el o știe scoate din pămînt, iubim noi pe țeranul nostru, ci și pentru-că sîntem dela o mamă cu dînsul și din coliba lui am eșit și ne-am făcut ceea-ce sîntem astăzi.

Căți dintre noi Românii sînt aceia, care în copilărie n'au dat oile în strungă, n'au eșit seara în calea tătînilor sei, ca să-i pună să seadă pe roțile plugului, s'au n'au ascultat glumele și cântările fetelor și ale flăcăilor toamna la desăcut de cucuruz? Căți dintre noi sînt aceia, care nu 'și-au petrecut copilăria între țerani și nu-i leagă cele mai fericite amintiri de satul, în care s'au născut?

Vreau să dic, că nu numai pentru folosul ce-l avem dela dînsii cu toții, ci și pentru legăturile de sînge, de dragoste și de aducere aminte, sîntem una, un trup și un suflet nedespărțit cu țeranii noștri.

Până aici așa este și este foarte bine așa.

Nu putem însă dice că este bine, când ne dăm seama, cu ce ne arătăm noi cărturarii români dragostea, cu care sîntem datori fraților noștri dela sate?

Sudoarea lor ne-a crescut pe noi cu mari cheltueli pe la școală, ear' după-ce am eșit din școală, ca preoți, ca advocați sau ca ori-și-ce tot numai dela dînsii ne agonisim pâine și avere.

Și drept răsplată ce le dăm noi? Cum am dîs mai sus, le dăm dragostea noastră și ne aducem cu plăcere și cu bucurie aminte de dînsii. Nu ne lăpădam de ei, mergem câte odată în dî de sărbătoare sau când sînt strugurii sau cîrșele dulci la casa lor și fi numim frații și rudele noastre.

E bună dragostea aceasta, dar' nu e de-ajuns. Căci cu dragostea noastră

vedem, că țeranul merge tot din rău în mai rău, sărăcește pe dî ce merge și tot mai mult îl copleșesc greutățile și necazurile.

Prea puțin ne interesăm noi de soarta țeranilor noștri. Dacă ici-colo a mai umblat câte un cărturar român pe la sate, el a căutat doine și povești, ghicături, colinde și snoave, dar' prea arare-ori sau nici odată n'a întrebat, cum își agonisește sateanul pâinea și dacă este în stare să-și agonisească câtă îi trebuie lui și copilașilor și câtă mai are să dea și altora.

Și mai puțini au fost aceia, care s'au dus la sate ca să dea țeranului vre-un ajutor sau numai vre-un sfat bun, vre-o învățătură, cum ar să lucreze și să-și împărțească treburile pentru-ca să aibă mai multă dobîndă din lucrul seu.

Țeranul român este mai tot acolo, unde a fost pe vremea iobăgiei. Copiii lui învață puțin a ceti și a scrie, dar' după-ce es dela școală, prind și ei același plug, aceeași sapă și aceeași coasă, cu care s'a hrănit și tatăl lor și moșul lor.

Numai cât pămîntul, pe care îl lucră, s'a împuținat și a slăbit, ear' povările s'au înțec în asemănare cu vremile trecute. De aceea viața țeranului de astăzi este mai grea, cu mijloacele și cu deprinderile din trecut nu o mai poate duce și el scapătă, sărăcește, scobâlțese.

Aici ar fi locul să se arete dragostea cărturarilor români pentru țerani.

Pentru binele țeranilor, dela a căror soartă atîrnă soarta noastră a tuturor, atîrnă soarta țerei, ar trebui să se facă ceva, căci până acum mai nimic nu s'a făcut.

Aceea nu este înaintare, nu este câștig pentru neamul nostru, că trecem cîtiva tineri prin școale, ca să se facă domni, și pe alții îi învățăm la meșteșuguri, dacă mulțimea cea mare a țeranilor rămîne tot în întunecul trecutului, în care numai necazurile și sărăcia dau înaintă.

Trebuie să ne străduim a lumina și pe țeranii noștri mai mult ca până acum și anume a-i lumina în vederea

îndeletnicirii, din care trăesc. Astăzi plugarul, ca să poată trăi și da înaintă, trebuie să știe și să priceapă o mulțime de lucruri, pe care plugarii noștri nu le pricep. Numai cu puterea brațelor nu mai merge. Și plugăritul este un fel de știință, și plugarul trebuie să lucreze și cu capul și cu puterile minții, nu numai cu puterile brațelor.

Cine însă să-i poată da țeranului nostru cunoștințele de plugărit cum se cade, cine să-l învețe ce să facă, ca să sporească și astăzi în timp așa de greu, când el se luptă dîna și noaptea cu necazurile? Dela cine să ceară el ajutor, sfat și învățătură?

Dela aceia, pe care el 'i-a crescut și din osteneala lui trăesc și astăzi, dela frații sei cu învățătură de carte.

În adevăr a sosit vremea, ca cu toții să ne gîndim mai serios la îmbunătățirea sorții țeranilor noștri, căci dacă îl vom lăsa în starea lui neajutorată și nesciutoare de până acum, el nu numai că nu poate da înaintă, dar' trebuie să dea înapoi și cu el noi toți și țeara înțreagă.

De aici dela Sibiu s'a făcut un bun început de a lucra și a face ceva pentru soarta țeranilor din acest comitat.

S'a fundat o reuniune de plugărit, care face întruniri de țerani prin diferitele sate, le dă învățături cum să lucreze mai bine pămîntul, cum să prăsească bucate și vite mai bune, le arată și le câștigă mașini și unelte de plugărit, cu un cuvînt își dă toată silința de a lumina și pe plugari în purtarea plugăritului.

Cînd am publicat în foaia noastră cei dintîi pași făcuți de reuniunea de plugărit a comitatului Sibiu, aveam nădejdea, că precum în anii trecuți ca bureții au răsărit băncile românești prin toate orașele, așa și acum în toate comitatele, în care locuiesc Români, se vor înființa asemenea reuniuni, care sînt de cel mai mare folos pentru țerani.

Durere însă, că până în dîna de astăzi nădejdea noastră a rămas zadarnică.

Dar' să nu mai rămînă pe viitor. Ne îndreptăm glasul către toți frații noștri luminați și le strigăm să vină întru ajutor țeranilor cu sfatul, cu luminile și cu cunoștințele lor, căci dacă nu, va fi rău și de acestia și de noi toți.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 30 Noembrie st. v.

Proiectul de lege pentru procurarea mijloacelor trebuincioase la regularea Porții-de-fer, prezentat dietei de către ministrul Baross, are următorul text:

§. 1. Se dispune, ca cheltuelile înlăturării pedecilor de navigațiune la Poarta-de-fer și la cataractele de pe Dunărea-de-jos, hotărîtă prin Art. de lege XXVI: 1888, să se acopere în mod provisor prin sumele aflătoare în casele statului.

În conformitate cu aceasta se avisează ministrul de finance să pună la dispoziția ministrului de comunicațiune și lucrări publice în anul 1889 din sumele aflătoare în case 500,000 fl. pentru acoperirea cheltuelilor începerei acestor lucrări, ale procurării de unele, ale inspecțiunii și ale conducerii lucrărilor.

§. 2. Ministrul de comunicațiune și lucrări publice va prezenta legislației despre lucrările, care se vor face în anii viitori, preliminare de spese deodată cu bugetul anual, însă separat de acesta.

Același ministru va ordona și facerea rațiociniilor despre sumele cheltuite în fiecare an și astfel și în anul 1889, care rațiocinii se vor prezenta legislației deodată cu computurile finale ale statului, însă separat de acestea.

§. 3. Ministrul de finance și cel de comunicațiune și lucrări publice sînt avizați, ca pentru acoperirea tuturor cheltuelilor împreunate cu delăturarea pedecilor de navigațiune din cestiune, să facă o operațiune de credit, ear' proiectul pentru aceasta să-l prezenteze dietei înainte de terminul statit în Art. de lege XXVI: 1888 pentru terminarea lucrărilor din cestiune.

De sine se înțelege, că din împrumutul ce se va face sînt a se restituți mai întîiu avansurile luate pe baza acestei legi împreună cu interesele intercalare după ele.

§. 4. Legea intră în vigoare deodată cu promulgarea ei. Cu aplicarea sînt însărcinați ministrul de finance și cel de comunicațiune.

Mai important decît acesta este proiectul de lege pentru reforma procedurii penale. Nu putem să reproducem întreg proiectul, ci trebuie să ne mărginim a indica ideile principale din el.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Fericire casnică.

— Novellă. —

De contele Leo Tolstoy.

Traducere de Gil.

(Urmare.)

Noi ne aședărăm pentru de a ne odihni și primim în tăcere la soarele ce sta să apună. Atunci se auîră foarte limpede nise voci și îmi părî, că aud rostindu-se numele meu.

Începui să ascult, și fără să vreau înțelesesei fiece-care cuvînt. Vocea îmi era cunoscută. Era marchizul D. și un Francez, un amic de al lui, pe care asemenea îl cunoșteam. Ei vorbeau de mine și de lady S. — Francezul ne asemănă pe amîndouă și expunea în ce consistă frumuseța mea și a ei; el nu dîse nimic ofensător, dar' totuși 'mi-se vîrșă tot sîngele la inimă cînd auîrî vorbele lui. El explică cu deamîntul ce este frumos în mine și ce în lady S., că eu aveam deja un copil și lady S. număra numai 19 ani, că teintul meu este mai bun, dar' că toată statura ladyei e mai plăcută; că cea din urmă este o damă mare, în vreme-ce „frumoasa d-tale“, grîl el, „aparține numai la acele ducese mîrunte rusești, pe care le înțînesci atît de des pe la băi“. El sfîrși cu observația, că eu fac foarte bine de a nu mă lua la întrecere cu lady S., căci așa ajunge pentru Baden încurînd o persoană îngropată!

„Îmi e milă de ea“.

„Dacă cumva n'ar vrî să se consoleze cu d-ta“, adăuse Francezul cu un ris vesel, grozav.

„Dacă pleacă, eu îi urmez“, răspunse vocea cealaltă cu un accent italianesc.

„Fericit muritor! El poate încă iubi!“ — rise Francezul.

„Iubi?“ — repetă vocea și apoi tăcu pentru un moment. „Da, eu trebuie să iubesc! Fără amor nu-i viață! A face un roman din viață, acesta este singurul frumos! Ear' romanurile mele nu se opresc nici-cînd în mijloc de cale; și și pe acesta îl voi sfîrși!“

„Succes bun!“ — replică Francezul.

Mai mult n'am putut auî, deoare-ce se întoarseră în giurul unei cotituri și încurînd le auîam pașii dintr'altă parte. Ei se coborîră peste nise trepte și îndată după aceea eșiră dintr'o ușă laterală și păreau foarte surprinși cînd ne zăriră.

Eu am roșit cînd se apropiase marchizul de mine și mă cuprinse chiar o spaimă cînd îmi oferî brațul la părăsirea castelului.

Nu puteam să refuz și pășiam în urmele amicei mele L. M., care mergea cu prietenul lui spre caleasă.

Mă simțiam ofensată de cele-ce dîse Francezul despre mine, deși îmi mărturisî în taină, că numai aceea a dîs ce simțiam eu însămi; dar' cuvintele marchizului mă uimîră și iritară pentru sîlbătăcia lor.

Mă durea pentru-că am auît aceste cuvinte; și totuși el nu se temea de mine. Îmi era nesuferit, că trebuia să-l simțesc atît de aproape de mine; și fără de a mă uita la el, fără de a-i răspunde și silindu-mă să-mi țin astfel brațul, ca să nu-i pot auî vorbele, pășiam repede după L. M. și Francezul.

Marchizul îmi spuse ceva despre prospectul frumos, despre fericirea neașteptată,

că mă întîlni aci, și încă ceva; dar' eu nu'l ascultai, în momentul acesta mă cugetam la bărbatul meu, la fiul meu, la Rusia; simțiam rușinare și părere de rău; trebuia să mă întorc cu posibilă grabire acasă, în odaia mea singuratică din hotel de Baden, pentru de a pute medita despre toate câte 'mi-se frămîntau în suflet în momentul acesta. Însă L. M. pășia atît de încet, era încă atît de departe până la caleasă, și îmi părea ca-și-cînd cavalierul meu întîrziă pașii cu intenție, ca-și-cînd ar voi să mă rețină.

„Asta nu merge“ — socotii și voiam să merg mai repede.

Dar' el mă reținî într'adevăr și îmi strînse chiar brațul; și în momentul acesta se coti L. M. la o cotitură a drumului și noi rămăserăm de tot singuri. — Mă cuprinse o frică mare.

„Sensă“, — dîsei rece și voiam să-mi retrag brațul, dar' dantelele mînecei mele se acătără de un nasture de-al lui.

El se plecă spre mine și începî să le desfacă și degetele lui fără de mînuși îmi atîneră brațul.

Un sentiment nou de tot, care nu era nici spaimă, nici bucurie, mă trecî în fiori ca o răceală generoasă. Îl privii pentru-ca să exprim cu privirea mea rece tot desprețul ce îl simțiam față cu el; dar' privirea mea exprima altceva: spaimă și agitațiune. Ochii lui umedii, arđători, mă priviau de-aproape de tot și plini de pasiune; ei priviau la grumazii mei, la pept, mînile lui cuprinseră mîna mea deasupra încheieturii, buzele lui deschise grăiră ceva, ele dîceau, că mă iubesc, că eu îi eram lui totul, și aceste buze se apropiară

de mine și mînile lui mă strîngeau tot mai tare. Simțiam ca un foc trecînd prin vinele mele, 'mi-se întunecă înaintea ochilor, tremuram și cuvintele, cu care am voit să-l rețin, 'mi-se opriră în gît.

Dintr'odată simții o sărutare pe obrazii mei, și tremurînd în tot trupul și înforîndu-mă, mă oprii și mă uitai la dînsul. Nu aveam putere nici să vorbesc, nici să mă mișc; eram numai plină de spaimă și așteptam după ceva și-și simțiam totodată și lipsa. Toate acestea au durat numai un moment; dar' momentul acesta a fost grozav! Eu îl vedeam de tot clar. Acum îmi era fața lui așa de deslușită: această frunte scundă țipișă sub pălăria de paie, ea sîmîna cu fruntea bărbatului meu, acel nas oblu frumos cu nările largi, acele mustețe lungi cu virfurile răsucite, acea bărbuță mică la bărbie, acel obraz neted ras și grumazul ars de soare... îl uram și mă temeam de el; îmi era atît de străin; dar' în momentul acesta totuși agitațiunea și pasiunea acestui bărbat străin, nesuferit, aflară un răsănit puternic în sufletul meu!

Mă cuprinse un bold neînfîrnat de a mă da cu totul sărutărilor acestei guri frumoase, îmbrățișării acestor mîni albe cu vinele fine și degetele inelate. Mă mîna să mă arunc prestă cap în abisul dulcilor plăceri oprite, care se desfăcuse momentan înaintea mea...

„Sînt atît de nefericit!“ — socotii; — „adune-se dar' și mai multă nenorocire deasupra capului meu!“

El mă cuprinse cu brațul și se aplecă aproape spre obrazii mei.

„Adune-se și mai multă rușine, adune-se și mai mult păcat preste capul meu!“

„Te iubesc!“ — șopti el cu o voce, care sîmîna de tot cu cea a bărbatului meu.

Deodată îmi venîră bărbatul și copilul meu în minte ca nise ființe scumpe, care existaseră cu multă vreme mai înainte și de care m'am desăcut cu desăvîrșire. Dar' atunci se auî dintr'odată vocea amicei mele, care mă chema la cotitura căii.

Îmi venii ear' în fire, îmi desăcut mînile fără de a mă uita la el și alergai la L. M. Noi ne urcărăm în caleasă și abia acum mă uitai la dînsul.

El își luă pălăria și dîse zîmbind oarece. Nici nu presupunea ce indignare nespuse resimțiam eu contra lui în momentul acesta.

Viața mea îmi apărî atît de nefericită, viitorul atît de desperat, trecutul atît de sinistru! L. M. vorbea cu mine, dar' eu nu înțelegeam nici un cuvînt din câte îmi spunea ea. Îmi era ca-și-cînd ar fi vorbit numai de milă cu mine, pentru de a ascunde desprețul ce-l simția față cu mine. În fiece-care cuvînt, în fiece-care privire a ei credeam, că descoper acest despreț, această milă vătămătoare. Sărutarea îmi ardea încă pe obraz ca o pată de rușine și cugetul la bărbatul și copilul meu îmi era de nesuferit.

Sperasem, că ajungînd acasă în odaia mea, voi pute medita asupra situațiunii mele, dar' singurătatea îmi deveni grozavă. Eu nu am beut ceaiul ce 'mi-se aduse și, fără de a scîl însămi pentru-ce, m'am decis într'o grabă încordată să plec îndată încă în seara aceasta la Heidelberg la bărbatul meu.

Proiectul se bazează pe principiul acu-
sei. Numai pe baza acusei se poate in-
troduce procedura penală. Principiile
verbalității, ale publicității și ale
prezenței nemijlocite sunt pe de-
plin considerate. Organele acusei sunt
procurorul de stat sau acusa-
torul privat. Cel din urmă poate
înainta acuză subsidiară și atunci,
când acusa principală este susținută de
procurorul sau când acesta își retrage
acusa. Sînt mai departe admise deodată
acusa principală și acusa se-
cundară. Ca pregătire la proces
este prevădută informația prealabilă
și cercetarea prealabilă. Nu este necesar să se aplice
în toate procesele amîndouă, ci se poate
aduce hotărîrea de punere sub acuză și
numai pe baza informației prealabile,
care de regulă o face procuratura. Cer-
cetarea judecătorească se face numai în
casuri, când pedeapsa poate fi moarte
sau temniță corecțională pe viață sau
când pedeapsa poate fi pierderea liber-
tății pe mai mult ca 5 ani, ear' acu-
satul n'a fost prins în flagrant sau n'a
recunoscut fapta. Punerea sub
acuză se hotărăse când acusatul face
obiecțiuni contra scrisorii de acuzare,
ear' pertractarea relativă la aceasta este
publică. Condamnat nu poate fi cine
n'a avut posibilitatea de a se apăra și
nu este permis a se dicta o pedeapsă
mai mare decât aceea, care a fost cer-
cută. Restul proiectului prevede mij-
loacele de drept și mersul instanțelor,
care în esență nu se deosebesc de cele
prevădute de procedura astăzi în vi-
goare.

Discursul d-lui Gr. M. Sturdza
din senatul României, despre care vor-
besce telegrama noastră publicată în
Nrul de ieri, are după „Tel. Rom.“ din
București următorul cuprins:

„Liberal-conservatorii împreună cu libe-
ralii desidenți au răsturnat“, — dăce onor. se-
nator, — „guvernul lui Ioan Brătianu, pen-
tru-că acesta, a dăci ei, a devenit un mi-
nister personal. Ei bine, în locul acestui
minister a venit un alt sub presidenția preșe-
dintelui curții de casație, care este adevărată
expresie a unui guvern personal.

„Venind la putere guvernul junimist, a
publicat un șir de proiecte, pe temeiul cărora
crede legitimitate pozițiunea sa. Credință gre-
șită, deoarece numai la Zanzibar și Congo
se poate pretinde de a fi ministru, pentru-că
ai subsoară un pachet cu proiecte de lege.
Partidul conservator, din nenorocire, a cre-
dută de cuviință a sprigini acest guvern, și uni-
du-se cu junimiștii, a dat naștere actualului
cabinet. Mare greșală a comis conservatorii,
căci au nesocotit principiile lor, dând sprigin
junimiștilor.

„Acest nou cabinet a cre-
dută de cuviință să pună în gura regelui declarațiunea, că de
aici înainte se va urma cu politica externă
întemeiată pe aceleași principii, de care a fost
condusă până acum. Guvernul Brătianu are
a inaugura aceasta politică, a tipări un apel
plin de injurie față cu o putere vecină. Această
conduită a fostului guvern o acceptează guver-
nul actual? D-sa vorbește apoi despre Rusia
și Austro-Ungaria și dăce, că nu trebuie să
perdem din vedere că cel dintău imperiu are

viitor, pe când Austria trebuie să se pără-
sească, așa este compoziția ei politică. A fi inamici ai
Rusiei este a-și pregăti un viitor nenorocit,
căci sîntem încungiuși de Slavi și cu voi
sau fără voi Bulgarii și Sărbii vor merge cu
Rusia. Onor. senator concludă prin a declara,
că politica actualului guvern e greșită și va
aduce nenorocire țerei, că România trebuie să
incline spre Rusia, căci în cercul influențelor
sale este menită a se mișca. În loc de a face
aceasta, în loc de a apuca calea firească a
lucrurilor, guvernul nostru, prin organul mi-
nistriului său de externe, vrea să fie împăciui-
torul Europei. Onor. senator roagă pe dl
Carp să nu urmeze politica d-lui Ioan Brătianu
și să apuce pe altă cale, care singură
poate să ne garanteze neutralitatea. În cas de
război al Rusiei cu Austria să lăsăm, să nu
ne opunem, ca armatele ruse să treacă prin
Dobrogea în peninsula Balcanică, căci așa
numai vom pute scăpa, Rusia fiind fericită
de a avea la apus un zid în contra Europei
centrale. Aceasta este neutralitatea, pe care o
recomandă guvernului onor senator.

După-cum se scrie din Paris,
prințul Victor Napoleon va scoate
în zilele acestea un nou manifest cătră
aderenții sei, dintre care în decursul sēp-
tēmănei trecute mai mulți au fost la
Bruxella pentru a se sfătui în această
privință. La sfat au luat parte gene-
ralul du Barrail, deputatul Jolibois,
dl dela Cretelle și alți frunțași ai
partidului boulang-ist. S'a stabilit, ca
în manifest să se declare și ceară că
poporul francez se fie întrebare și însuși
și de adreptul, că ce fel de guverna-
ment dorește: imperiu ori republică? Manifestul va mai spune apoi, că prințul
se va supune hotărîrii poporului chiar
când aceasta i-ar fi defavorabilă.

Comitetul de revizuire a
constituției sērbesci a fost des-
chis de cătră regele Milan cu o vor-
bire, din care extragem următoarele.

„Misiunea comitetului a fost grea, im-
portantă. De astă-dată n'am de gînd să-mi
spun părerea despre situația internă a țerei,
fiindcă aceasta am caracterizat-o deajuns în
proclamațiunea mea. Cel mai mare patriot
al timpului meu, Mihail Obrenovici, a
dăci înainte de asta cu 28 de ani într'un ton
vrednic de fericitul martir: „Împărechieri in-
terne, nerespectarea drepturilor altora, încun-
giurarea legilor, contemnarea autorităților, po-
ftele de răsunare și prigonirile, — au adus
patria noastră în decadență și i-au împedecat
înaintarea“. Într-o țeară, domnilor, în care
înainte cu 28 de ani se vorbea în acest ton
de pe înălțimea Tronului și tot de acolo se
vorbesce și astăzi, deși nu în acest ton, dar
în acest spirit; într-o țeară, în care din prima
zi a existenței ei a trebuit să ne luptăm cu
astfel de stări bolnăvicioase, a fost în adevăr
greu a sēvriși un lucru atît de important,
cum este noua constituție. Bărbați cunoscători
ca reprezentanți vrednici de credință ai tu-
turor partidelor politice, s'au unit asupra prin-
cipiilor fundamentale, după care este a se con-
duce edificiul statului spre desvoltarea dorită.
Aceasta, d-lor, este un fapt de foarte mare
importanță istorică; ea va rămâne pentru ve-
cie înscrisă în istoria acestei țeri sfășiate de
lupte sterile de partid. De cea mai mare im-
portanță va fi el și pentru aceea, care se pot
numi autorii lui.“

Prin vorbirea sa a declarat re-
gele, că este mulțumit cu proiectul elab-
orat și este gata a-i da sancțiunea.

O telegramă din Londra anunță pe te-
meiul rapoartelor engleze din Zanzibar,
că atacul Germanilor asupra localității
Sadani a avut ca urmare completa în-
chidere a căii de comunicațiune spre
interior în această direcțiune. Comuni-
cațiunea postală între Zanzibar și inter-
ior e probabil că va înceta. Trei ca-
ravane arabe cu os de elefant, se dăce,
că au pătruns printre liniile insurgen-
ților la Bagamoyo. Oamenii carava-
nelor au fost, precum se dăce, înarmați
de Germani cu puscii, ce se încarcă pe
dinapoi, pentru-că la întoarcere sē com-
bată pe insurgenți. Insurgenții con-
struiesc în singurătate puncte ale lito-
ralului ridicături de pământ, ca să se
apere contra gloanțelor tunurilor de pe
corăbiile de război germane. Corespon-
dentul din Londra al ziarului „Vossische
Zeitung“ mai anunță, că între soldații
escadrei germane băntue frigurile.

Din Bucovina.

Cernăuți, 6 Dec. n. 1888.

Ca adaus la sērbarea jubileului metro-
politului nostru iubit Dr. Silvestru Morariu
aducem, că redacțiile a două gazete rutene din
Viena, precum și membrii coloniei rutene din
Viena au trimis felicitări telegrafice iubi-
lului. Asta era cam neplăcut pentru cei pu-
țini Ruteni ortodocși din Bucovina, care au
demonstrat contra jubileului arangeat metro-
politului. Foiaia politică polonă din Cernăuți,
cărăia, ca catolică ce este, îi place a se interesa
de afacerile bisericesci gr.-or., a da povețe
și a croi în diecesa gr.-or. metropolităna toate
după calapodul său, deduce din asta, că metro-
politul ar fi în sentimentele sale un Moscovit,
și crede în naivitatea sa, că aci ar fi influen-
ța moscovită, deși uitase, că Pr. S. este
Român și că cu influențele politice slave n'are
nimica de a face.

În suburbiul Rosi al Cernăuților trăiesc
un moșneag de 110 ani. El e Român și se
cheamă Ioan al lui Petru Timco. El s'a născut
sub domnia împărătesei Maria Teresia. E
însurat cu a treia femeie și încă deplin să-
nătos, căci în fiecare sēptēmăna se vede vîn-
dînd legume în oraș.

Deputatul imperial Ioan Lupul a vorbit
în dieta imperială din Viena pentru îmulțirea
judecătorilor în Bucovina și ca administrația
se ceară dela tinerii ce intră în serviciul ju-
decătoriei să se scie limbile țerei, adică cea ro-
mână și cea ruteană. De bună ne găsăm!
Când lucrăm pentru noi, lucrăm și pentru Ru-
tenii, care conduc pe Românii slavisași, care
înainte cu 50 de ani încă vorbeau românește.
Rutenii căpătînd favoruri ce le-am elupat
noi pentru noi, nu întelăsă apoi nici o oca-
siune de a ne molesta cu pretensiunile lor de
domnie în țeară, a ne face demonstrații, a ne
înegrî și astfel a ne îngreuna poziția. Sau
poate îi e rușine d-lui Lupul de a cere fa-
vorul acesta numai pentru Români. Înainte
cu 100 de ani am fost numai noi Românii în
țeară, am făcut parte din Moldova. Oare de-
putații nostri n'ar face bine, dacă s'ar inte-
resa de istoria țerei și s'ar face interpreții

deducțiunilor istorice, decât să crească inimici
în țeară, luptând pentru dinșii și arătându-le
căile, pe care și ei pot ceva căpăta. Asta e
de mare interes a se scie. Inimicii și îndeosebi
Rutenii nu luptă nici când pentru noi, ei nu
întelăsă nici o ocazie să nu demonstreze în
lume, că sînt sdrobiți de Români și că sînt
persecutați. Altfel nici nu fac Germanii și
pușinii Poloni din țeară.

Noi însă trebuie să fim la asta numai
mariunimoși, ca să le dăm mai multe drepturi
decât au. A voastră e politica, a voa-
stră va fi și răspunderea. Noi de am fi acolo,
am cere numai scința limbei române dela
fiesce-care tiner ce intră în judecătorie, dară
nu deodată drepturi pentru toate limbile
țerei; și ca unic popor cu istorie în țeară,
le-am arăta ce sîntem în țeară și încăto-
tindem, dară nu neam împărți drepturile
noastre cu celelalte popoare ale țerei. Depu-
tații cehi, sloveni și italieni luptă și cer în
dieta imperială numai drepturi pentru națiunea
lor, dar' nu și totodată pentru celelalte na-
țiuni conlocuitoare.

CRONICĂ.

Maiestatea Sa Monarchul a plecat
astăzi la Gratz, ca să asisteze la deschiderea
școalei tehnice de curînd zidită. Se vor face
mari ovațiuni Monarchului în Gratz. Se scie,
că orașul Gratz stă în disgrăția Maiestății Sale,
cu deosebire de când cu demonstrarea garnisoanei
cu ocaziunea pensionării comandantului de corp
Kuhn, din care cauză Maiestatea Sa nici nu
a luat parte la manevrele dela Gratz, după-
cum era programul.

Solemnitate bisericească în memoria
fericitului Andrei baron de Șaguna a avut
loc astăzi în 30 Noemvrie, în biserica
gr.-or. din cetate. După st. liturgie a urmat
parastas, la care a pontificat Il. Sa dl vic-
ar arhiepiscopesc, archimandritul Nicolau
Popea.

Numiri. Ministerul reg. ung. de culte
a numit și întărit definitiv în postul ei de în-
vătătoare ordinară la școala elementară de stat
din Vecce, pe Ida Némethy Györgyné
Tálya ear' pe Carol Szilágy de învățător
ordinar la școala elementară de stat din Crasna.
— Ministerul reg. ung. de justiție a numit pe
sergentul Manuilă Silard de cancelist la ju-
decătoria cerc. din Rēcas.

Transferare. Ministerul reg. ung. de
justiție a transferat pe cancelistul dela jud.
cerc. din Lugos, Ludovic Szilberleitner, la
jud. cerc. din Bogsa.

Camera advocațială din Sibiu aduce
la cunoștință, că advocatul din Sibiu Fri-
deric Schneider, în urma morții sale, s'a
șters din lista camerei, ear' de curator al can-
celariei sale s'a numit advocatul Dr. Ludovic
Kirchgatter din Sibiu.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Köz-
löny“ publică următoarele schimbări de nume:
David Kohn în „Kormos“; Antoniu Eisen-
kolb în „Balassa“; Mauriș Weisz în „Vér-
tes“; minoreul Geza Eugen Schnēbli în
„Fejes“; Alexandru Kochina în „Komáromi“;
Lupu (Farkas) Kohn în „Kun“.

La universitatea din Cluj s'au înscris
pe semestrul de eamnă al anului curent 535
de ascultători. La facultatea juridică sînt
243, la cea filosofică 69, la științele naturale
36, la medicina 138 și la farmaceutică 10
ascultători.

„A régi magyar nemes“ este numele
unei cărți scrise de Ludovic Mocsary. Cartea
este o polemică îndreptată contra unei broșuri:
„A régi Magyarországi“ de Bela Grünwald.
Cartea e împărțită în 12 capitole, dintre care
pe noi mai mult ne interesează acel ce titula:
Părerile lui Bela Grünwald despre
ceștiunea naționalităților. Asupra a-
cestui capitol vom reveni.

Morburi epidemice. În Sibiu în de-
cursul sēptēmănei trecute s'au ivit: Difteriă
și scarlatină câte 2 casuri, tifus și bubat câte
1 cas. — În Poiana erau bolnavi de vērșat
mărunt cu finea sēptēmănei 75 de băieți. În
Bărghiș erau 37 persoane de bubat. În
Pianul-românesc au murit 2 inși de bu-
bat negru și 18 erau în tratament medical.
În Roșia au murit de difteriă 3 persoane
și 13 erau bolnave.

Sfințire de preot. Astăzi s'a sfințit
de preot gr.-or. Dimitrie Manole în parohia
Tărlungeni.

Sfărmat de roata morii. Alaltăieri o
femeie din Cristian a mers cu băiatul ei la
moară, ca să macine grâu. Băiatul, până-
ce era mamă-sa în moară, a început să se joace,
dându-se pe gheață dealungul canalului. Gheața
însă fiind prea slabă, s'a rupt, băiatul s'a cu-
fundat sub gheață și s'a dus în roata morii,
care l'a sdrobit tot bucățele.

Preoți întreprindători. Un coresp-
dent al nostru se plînge, că preoții ambelor
confesiuni din comuna G. Hodaș, oameni
preste măsură harnici fiind, prea se bagă la toate
„gescheft“-urile și întreprinderile. Ei în com-
panie cu un Jidan iau furnisările de lemne
din pădurile erarului, ei iau în exploatare pă-
durile comunale, ei se îmbuldesc la toate lici-
tațiunile, încât oamenii nici chiar la exarē-
darea jirului din pădure nu pot încăpe de
dinșii. Sub asemenea împregiurări este lucru
firesc, că sfințirile lor totdeauna sînt preocu-
pați de „gescheft“-urile lor, nu prea pot da cu-
venita atențiune afacerilor bisericesci și șco-
lare. Dar' ce e mai rău este, că „gescheft“-urile
aduc cu sine, că preoții de multe-ori se în-
curcă în vorbe, certe și procese cu poporenii,
ceea-ce le strică toată viața în ochii acestora.
Trist destul, dacă este așa!

Balul din Botiz-Vosvarén. Dl Lu-
dovic Popu, teolog absolut, ne trimite o in-
timpinare mai lungă la notița noastră din Nr.
259 a. c. relativă la acest bal. Nu putem —
din lipsă de spațiu — publica întreagă întim-
pinarea, ci ne mărginim a extrage următo-
arele: Balul ar fi putut avea caracter curat ro-
mânesc, dacă Românii l'ar fi spignit mai
bine. Invitări s'au făcut mai multe românești
ca ungurești. Tinerii români au fost chemați
să funcționeze ca arangeri, dar' n'au voit să
primească, afară de tinerii selageni, care au
venit direct dela altă petrecere din Crasna.
Că balul a fost românesc se vede și de acolo,
că „Szatmármegyei Közlöny“ impută Maghiarilor,
că au luat parte la un bal „daco-ro-
mânesc“. La localurile petrecerii s'au pus
inscripțiile: „Cu noi este D-șen“ și „Bine ați
venit“. S'au jucat trei „Ardelene“. Tot ce n'a
fost românesc — după întimpinătorul — a
fost majoritatea publicului, căci Românii sāt-
măneni n'au interes pentru asemenea întreprin-
deri. Venitul destinat pentru clădirea bisericeii,
deși adunat dela Maghiari, este satisfăcător.
Credem, că cu aceasta s'a dăci destul despre
acest bal.

La universitatea din Berlin s'au
înscris pe semestrul de eamnă al anului școlastic
1888—1889 5790 de ascultători. La facultatea
teologică sînt 840, la cea juridică 1585, la
cea filosofică 1919, ear' la medicina 1456.
Afară de acestea, care sînt ordinari, s'au înscris
1895 extraordinari, așadară la universitatea
din Berlin sînt 7685 de ascultători, dintre
care 4302 sînt din Prusia și 870 din alte

Ear' când m'am aflat cu cameria mea
într'un cupeu gol, când se puse în mișcare
mașina și aerul proaspăt se revērsa prin fe-
reastră deschisă la mine, mi-am venit cu in-
cetul ear' în fire și începui să meditez mai
limpede asupra viitorului și trecutului meu.
Întreaga mea viață conjugală, începînd cu
ziua plecării noastre la Petersburg, mi-se pre-
sentă deodată într-o nouă lumină și zăcea ca
o singură mustrare pe conștiința mea.

Pentru întâia-dată îmi reamintii earăși
cu vioiciune vremurile noastre încă dela țeară
și proiectele noastre; pentru întâia-dată îmi
veni în minte acea întrebare: „Ce plăceri i-am
făcut eu lui în tot timpul acesta lung?“ Mă
simțiam vinovată față cu el.

„Dar' pentru-ce nu m'a reținut, pen-
tru-ce m'a ofensat?“ — mă întrebai. „Pen-
tru-ce nu dădea expresiune puterii amorului
seu? Ori că nu mă iubia?“

Însă fire-ar fi fost de vină ori nu, —
sărutarea acestui străin îmi rămase pe obraz
și eu o simțiam încă.

Cu cât mă apropiam mai bine de Hei-
delberg, cu atît vedeam mai limpede pe bă-
rbatul meu înaintea mea și cu atît mă temeam
mai mult de momentul apropiat al revederii.
„Îi voi spune totul, totul, îmi voi deplânge
căința cu lacrimi“, — socotii, — „și el îmi
va ierta!“ Dar' eu însămi nu sciam ce era
acest „tot“, ce voiam să-i spun, și nu cre-
deam că-mi va ierta.

Dar' când am intrat în odaia la bărbatul
meu și vădii față lui calmă, deși cevași ui-
mită, simții, că nu-mi era cu puțință să-i dăce
ceva, să-i mărturisesc ceva și să-l rog de ier-
tare. O durere nespūsă și căință profundă îmi
mpovărau sufletul.

„Ce te-a ajuns?“ — grăi dînsul, — „măne
am voit să viu la tine.“

Dar' când îmi privi cu atenție în față,
par'că se înspăimîntă.

„Ce-ți lipsește? Ce te-a apucat?“ — în-
trebă el.

„Nimic“, — răspunsei și numai anevoe
îmi puteam stăpîni lacrimile. — „Am părăsit
Badenul pentru totdeauna, sē plecăm, dacă e
cu puțință, îndată măne înapoi la Rusia acasă!“

El păstră tăcere completă și mă privi
cu atenție.

„Bine, spune-mi dar' ce ți-s'a întēm-
plat?“ — dăce el.

Fără de voi am roșit și mi-am plecat
ochii; în ochii lui fulgeră un sentiment de
spăimă și mănă.

Mă înspăimîntai de cugetul, care l'a
cuprins poate, și cu o prefacere atît de per-
fectă, pe care nu o aș fi presupus în mine,
dăcei:

„Nu mi-s'a întēmplat nimic, m'a cuprins
numai — cum eram așa singură — uritul și
duioșia și am meditat mult asupra vieții noastre
și asupra ta. De mult mă simt în nedrept față
cu tine și pentru aceea pleacă cu mine unde
voesci. Da, mă simt deja de mult vinovată
față cu tine!“ — repetai și din nou se vēr-
sară lacrimi peste obrazul meu. — „Sē ne
futoarcem la țeară și încă pentru totdeauna!“

„Ah, draga mea, cruță-mă cu scenele
acestea sentimentale“, — grăi el rece. — „Că
vrei să te retragi la țeară este prea frumos,
deoare-ce se apropie de sfîrșit cu banii nostri;
dar' pentru totdeauna — asta e o iluziune;
eu sciu, că acolo nu o sē duci multă vreme.
— Ear' acum ia un ceașu; îți va face mai

bine!“ — sfîrși el și se sculă pentru de a
bate clopoțelul după chelner.

Eu m'am cugetat la toate căte putea
sē-și cugete de mine și mă simții vătămă-
tă de toate aceste cugete grozave, pe care i-le
atribuiam când îi întălnii privirea lui nece-
dătoare, — o privire oare-cum plină de ruș-
nare, pe care o ținea tîntită asupra mea. „Nu,
el nu vrea și nu poate să mă întelăgă!...
Am dăci, că vreau să-mi vād copilul, și îl pā-
rășii. Aveam trebuință să fiu singură și să
plâng, să plâng, să plâng!“

Capitlul al nouēlea.

În casa noastră din Nicolse, care stătuse
atîta vreme rece și deșertă se făcū earăși viață:
dar' ceva nu a mai învîiat în ea: mama nu
mai era și de acum ne stăteam noi de noi
în față. Nu că am fi avut trebuință de sin-
gurătate; ea ne supăra chiar. Earna ne-a fost
cu atît mai neplăcută, cu cāt eu sufieram, și
nu m'am recules decât după nascerea fiului
meu al doilea.

Relațiunile mele cu bărbatul meu rēma-
seră ca și mai înainte: prietenesci și reci ca
pe timpul petrecerii noastre la Petersburg.
Dar' la țeară îmi vorbea toată grînda, îmi șop-
tiau toți păreții, fiesce-care mobilă, de ceea-ce
îmi fusese el mai născut și de pierdere ce am
îndurat. Era între noi ceva ca o ofensă ne-
uitată; el părea că voește să mă pedepsească
pentru ceva și ar fi voit totuși să apară ca-
și-când n'ar scie nimic de asta.

Cum se mă fi rugat eu de iertare, dacă
nu sciam pentru care vină? El mă pedepsea
numai printr'aceea, că nu-mi mai dădea tot
sufletul său, că nu-mi dădea ca mai nainte

inima sa întregă; dar' el n'o dădea nimēnui
și între nici o împregiurare, — ca-și-când n'ar
mai fi avut inimă.

Câte odată îmi trecea prin cap cugetul,
că se prefăce numai pentru de a mă chinui
și că în dînsul trăiesc încă același sentiment
vechiu, și eu mă străduiam să-l scot din as-
cunsul lui earăși la iveală; dar' îmi părea, ca
și-când dînsul s'ar feri de o declarație pe față,
ca-și-când ar propune fătărie din parte-mi și
ca-și-când s'ar teme de ori-ce soi de sentiment
ca de un ce ridicol. Privirea și ființa lui îmi
diceau:

„Eu sciu toate, eu sciu toate, toate căte
vrei să-mi spui, toate căte vrei să-mi împărta-
șesci; le sciu. Sciu și aceea că vorbești altfel
decât cum faci.

La început mă ofensase teama aceasta
a lui de o vorbă sinceră: dar' m'am dedat
apoi cu cugetul, că nu era lipsă de sinceritate
la mijloc, ci că dînsul nu simte trebuință de
a fi sincer față cu mine.

Încât mă privește pe mine, nici nu mi-ar
fi fost cu puțință să-i spun dintr'odată, că-l
iubesc, ori să-l rog să se închine împreună cu
mine ori să-l învîiat să mă asculte când voi
canta la pian. Se născură în trailul nostru pe
tăcute nisce anumite reguli de conduită. Noi
trăiam fiesce-care pentru sine. El cu aface-
rile sale, la care ca să particip nu mai sim-
țiam nici trebuință, nici aveam vre-un îndemn;
eu cu nelucrarea mea, care nu-l mai nēcă-
jia, nu-l mai supăra ca mai nainte. Ce pri-
vesce copiii, acestia erau încă prea mici pen-
tru de a pute mijloci o schimbare între noi.

Dar' primăvara sosi; Catia și Sonja ne
cercetară pentru de a petrece vara la țeară.

Casa noastră din Nicolse fu rezidită și noi ne
mutară la Porcovsc.

Era încă tot aceeași casă veche cu te-
rasa, cu masa de tras și pianul în aceeași sală
și cu draga mea odaie de odinioară cu perde-
lele albe și visurile mele de fată, care îmi părea
că au rămas aci.

În odaia aceasta erau două paturi; unul
fusesse mai nainte al meu și în celalalt dormia
acum Cicoșă al meu, Cicoșă cel gras și roșu
în obraz; dintr'al doilea mai mic migia mișe-
lesce printre perini Vântan.

După-ce-i binecuvîntat, rămăneam încă
adese-ori în această odăită tăcută, și atunci
mi-se ridicau din toate unghiurile și din toate
încerciturile perdelelor uitate amintiri din ti-
nerețe. Voci trecute începeau să-mi cante
cîntece copilăresci. Și ce s'a făcut cu vede-
niile acestea, din cîntecele acestea dulci, dragă-
laşe? Tot, ce abia am cutezat să speriez, se
împlinesc. Visurile mele cele mai sburdalnice,
cele mai încurcate mi-se împliniră; și toamai
realitatea aceasta era ce-mi apăsa trailul atît
de greu și dureros, ce mi-a lipsit-o de bucu-
rii. Și totuși n'au rămas oare împregiuril
meu toate așa cum au fost? Nu era asta
aceeași grădină, pe care o vedeam din fe-
reastră? Nu sînt aceleași pașiști, aceleași
câi, aceleași bănci în jos la cărarea de mijloc?
Nu mai aud dela iaz același cîntec al prive-
ghitoare?

Aceleași scumpii înfloresc ca și mai na-
inte în deplină strălucire și tot luna cea de
odinioară stă și acum deasupra casei; și to-
tuși s'au schimbat toate așa de grozav, așa de
necreștut!

(Va urma.)

state ale imperiului german. Dintre străini cei mai mulți sînt din Rusia, adică 127, din Elveția sînt 86, din Austria 39, din Ungaria 37, din Anglia 33, din Italia, România și Franța câte 11, din Grecia 10, din Suedia 9, din Terile-de-jos 6, din Turcia 4, din Serbia 3, din Belgia și Danemarca câte 2 și din Spania 1. Apoi sînt 171 din America, 39 din Asia, 2 din Australia și 1 din Africa.

Universitate bulgară. Cetim în „Românul” din București: Ni se spune, că guvernul bulgar ar fi adresat o cerere către universitatea noastră din capitală, rugându-o să binevoască a-i trimite lămuriri în privința organizării universităților noastre, căci, — dice cererea — guvernul bulgar are de gând, ca cu începerea anului viitor să fundeze o universitate.

Timpu în Europa. Dilele acestea a nins puțin în părțile nordice ale Ungariei; preste tot în Ungaria încă nu e frig. Temperatura a scăzut în Europa, minimul de 735—740 grade se observă în Rusia nord-vestică, maximum de 765—770 grade în Anglia. Timpul e noros, fără vînt și zapadă. Institutul central meteorologic din Budapesta preface vînturi slabe de Nord-Vest, timp schimbăcios și o temperatură domoală.

VARIETĂȚI.

(Ceartă și împăcaciune pentru o fată.) În San-Francisco (în America) trei tineri bogăți s'au amoresat de una și aceeași fată, fiica președintelui tribunalului din localitate. Dinșii s'au întâlnit de multe-ori în saloanele președintelui și era cât pe aci să se iee de pîr.

Vedînd fata așa, îi chemă într-o seară, când părinții ei nu erau acasă, și le vorbi astfel: — „D-lor, eu vîd, că vreți toți trei să mă luați de nevastă, ceea-ce este pentru mine o mare onoare, pentru care vîd rămîn îndatorată. Însă, precum lesne puteți înțelege, eu nu pot să mă mărit decât cu unul singur. Care dintre d-v. trebuie să fie acel unul, rămîne să hotărască sorții. Eu vîd plac pe fiecare din d-voastră în același fel și vîd asigur pe onoare, că voi fi o femeie cinstită și o mamă exemplară.

„Mergeți și trageți sorți și mîne-seară pe vremea asta să-mi aduceți răspunsul.”

Tinerii eșiră și se sfătuiră în stradă. Luară hotărîrea, că acela, care va câștiga fata, are să plătească celorlalți doi câte 5 mii dolari despăgubire pentru cheltuielile ce făcuse fiecare cu trimiterea de buchete și alte daruri fetei.

Sorții favorizară pe tînerul Edwards Flink, care plăti imediat suma de 10 mii dolari și a treia și se cunună cu fiica președintelui.

(Teatrele arse în 1888.) Am adus ieri în Cronică o notiță despre teatrele, care au ars în anul acesta, astăzi aducem sub această rubrică detalii despre arderea celor mai principale dintre ele, astfel după-cum aflăm aceste detalii într-o broșură apărută în Viena cu ocaziunea aniversării nenorocirii dela teatrul Ring:

1 Ianuarie a ars teatrul Alhambra din Anvers. Nu se dădea în el nici o reprezentație, însă focul a provocat mare panică în două alte teatre pline.

3 Ianuarie a ars teatrul regal din Bolton în Anglia. Focul a izbucnit la mediu-nopții și zidirea, care era provădută cu cele mai nouă aparate de siguranță contra focului, a fost complet prefăcută în cenușă.

29 Ianuarie teatrul Varietăților din Madrid a ars de tot. Focul a provenit dintr-o explozie de gaz. Portarul, care pătrunse în lăuntru să scape ceva, a rămas mort.

12 Februarie teatrul Blyth în Pensilvania a fost distrus cu desăvîrșire. Focul a izbucnit îndată după sfîrșitul reprezentației.

12 Februarie teatrul Granzemberg din New-York a fost consumat până la temelie; șapte persoane au perit.

28 Februarie teatrul Square în New-York. Acest teatru se afla deasupra unui hotel cu 4 etaje. O mare panică s'a produs între pasagerii hotelului. Cinci din ei au rămas turtiți la ușa. Pe urmă s'a dărîmat co-perișul ucînd 7 pompieri.

29 Martie teatrul național din Iași în urma aprinderii unui coș.

29 Martie teatrul Steubenville din America-de-Nord. Au ars două acțițe.

31 Martie teatrul din Oporto în Portugalia. 270 de persoane au cădat victime ale acestui înspăimîntător incendiu.

22 Aprilie teatrul regal din Grantham lângă Londra a ars complet în revîrsatul zilei.

4 Iulie marele teatru din Bordeaux. Era unul dintre cele mai frumoase teatre. Din nefericire avea sub el un birt. Focul a izbucnit dela bucătăria acestui birt.

11 Septembrie marelui teatru din parcul Bojarski în Kiev (Rusia). Focul a izbucnit după reprezentație. Șese oameni au perit.

13 Septembrie teatrul Olimpic din Londra. S'a aprins după reprezentație. Au ars costume, care costau sume fabuloase.

8 Octombrie teatrul regal din Dundee (Anglia). Chiar în acea seară se începuse stagiunea.

12 Octombrie teatrul Casti din Charleroi în Belgia. Focul a izbucnit la mediu-nopții după reprezentație și l'a prefăcut în cenușă.

Din public.*)

Apel! **)

În credința, că numeroși amici și tovarși de luptă pentru binele obștesc, susținută cu atîtă curaj și abnegație în parlament, în sinoade, în congrese, congregații comitatense și în adunări de toate categoriile; în speranța, că toți protegiații, toți admiratorii virtuților cetățenești ale fericitului

Mircea V. Stănescu

ar dori să aibă în casa lor chipul acestui bărbat extraordinar: subsemnatul am luat hotărîrea de a comanda bustul frumoasei sale figuri la un sculptor renumit.

Cine ar dori să poseadă un exemplar turnat în ghips, în format mic de birou, binevoacă să se prenumere, trimîndu-și cît mai curînd adresa la subsemnatul, ca să se pot orienta în privința numărului de exemplare. Prețul unui bust cred că nu va trece preste 5 floreni.

9 Decembrie 1888.

Dr. G. Vuia.
(Oravița)

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesc răspunderea.

**) Toate foile române sînt rugate a publica acest apel.

POSTA ULTIMĂ.

Budapesta, 11 Decembrie n. Casa deputaților a hotărît a pune legea militară în discuțiune numai la 10 Ianuarie 1889.

Viena, 11 Decembrie n. Casa deputaților a primit proiectul de lege militară în desbatere generală și a trecut la desbaterea specială.

Berlin, 11 Decembrie n. „Staats-anzeiger” publică telegrama împăratului Wilhelm către împăratul Francisc Iosif din incidentul iubilului guvernării Sale. Ea sună: „Este o cerință sinceră a inimii Mele, a-Ţi pute exprima încă odată cele mai călduroase și mai intime felicitări. Cu cordială mulțumită Mă gîndesc la amicia credincioasă ce-Mi-ai documentat. Dumnezeu să Te țină încă multă vreme popoarelor Noastre și spre folosul păcii europene. Mii de salutări dela împărăteasa”. Împăratul Francisc Iosif a răspuns: „Primele momente după reîntoarcerea dela Miramare sînt dedicate datoriței inimii de a-Ţi mulțumi pentru înnoitele felicitări cu egală cordialitate și a Te ruga să fii tot atît de sigur de amicia Mea credincioasă, pe cît de sigur conțez Eu în toate împrejurările la amicia Ta. Fii convins, că legătura Noastră de amicie neclintită va asigura pacea și va aduce binecuvîntare. Împărăteasa-Regină trimite salutări cordiale.

Milano, 11 Decembrie n. 1600 lucrători din fabricile de mătăsoasă întrînd în grevă și fiind ajutați de țeranii din împrejurime, au atacat orașul Lecco, au maltrat pe locuitori, au spart ferestrele și au desarmat pe militarii garioane mici. Din Milano s'au dus 4 companii de infanterie, care au arestat o mulțime de indiviți. Există temerea, că se vor naște nouă turburări.

Bruxella, 11 Decembrie n. Împrumutul rusesc a făcut în Belgia și Olanda un fiasco fără păreche.

Paris, 11 Decembrie n. Împrumutul rusesc a fost subscris în sumă de șapte-ori mai mare ca cea cerută. Răposata ducesă de Galliera a testat legătuinii austro-ungare hotelul seu prețuit în suma de 12 milioane franci.

Triest, 11 Decembrie n. Advocatul identist Nani a fost arestat. El e bănuat a fi plănuit un atentat asupra Preaînaltei persoane a Monarchului.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Madrid, 12 Decembrie n. Din cassa de depozite a statului s'au furat 1,250.000 de franci. Făptuitorul nu este cunoscut. Mai multe persoane au fost arestate. Sagasta a prezentat Cortesilor noul cabinet, a dis, că va continua politica de pînă acum și va propune reduceri în cheltuieli.

Paris, 12 Decembrie n. În cameră a fost prezentat un proiect de lege, al cărui scop este să scape asociațiunea canalului de Panama de bancrotare.

Bibliografie.

„Manual Catehetic” pentru primii ani școlastici, ca îndreptar pentru cateheți, învățători și părinți etc., prelucrat după J. A. Fritz, inspector școlastic cercual și paroh în Rammingen din diecesa Rottenburg, de Vasiliu Ratiu, fost profesor de s. scriitură, catehetică și metodică în seminarul archidiecean din Blaj. Cu aprobarea preavenatului ordinariat metropolitan gr. cat. de Alba-Iulia și Făgăraș. Gherla, proprietatea și editura „Cancelariei Negruț”.

Academia română va face să apară în-curînd o culegere de documente nouă privitoare la istoria națională, adunate prin arhivele dela Moscva, Paris, Varșovia, Kiev, Viena și Birmingham.

„Antim Ivireanul”. Un studiu al episcopului Melchisedec asupra predicilor metropolitului Antim Ivireanul. Tomul II. Editura academiei române. Antim Ivireanul a fost metropolit în București, el a ținut mai multe predici, pe care le studiază acum episcopul Dunării-de-jos. Tomul I. al acestor predici a fost găsit la 1871 la episcopul de atunci al Buzăului, Dionisie, ear' tomul II. a fost găsit de un archidiacon al episcopului Melchisedec la un Jidov vîndător de cărți.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 10 Ianuarie st. n. 1889 imobilele lui A. Vicha de către judecătoria cerc. din Ciocova.

— 31 Decembrie st. n. a. c. imobilele vîduite după Martin Ormosi de către tribunalul reg. din Brașov.

— 15 Ianuarie st. n. 1889 imobilele lui Demetriu Jencsovits de către tribunalul reg. din Brașov.

— 17 Decembrie st. n. a. c. imobilele lui Meinhard Eidlicz (în N-Peleske) de către executorul jud. din Sătmăr.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile:

— la rămasul după Floarea Nyiga la tribunalul reg. din Arad;

— la rămasul după Demetriu Nichiforovits, Toma Trifunagits (din Cuman), Sava Condan (din Sarcea-rom.), Sava Stan-ko, Iosif Petrovits și Iosif Glang (din Melletta) la tribunalul reg. din Becicherecul-mare.

Concurse în provincie:

— Contra Lazar Ornstein în Oroșhaza. Conc. cms. Eugen Pallay; massa crt. Dr. Bela Singer. Term. de ins. 17 Decembrie n. c., proc. de licid. 4 Ianuarie st. n. 1889.

— Contra Carol Tartzartz în Mehadia. Conc. cms. Ioan Szerff, massa crt. Carol Szabo. Term. de ins. 18 Februarie; proc. de licid. 11 Martie st. n. 1889.

Posturi vacante:

— Un post de practicant de concipient cu diurnă la oficiul pentru măsurarea competențelor din Murăș-Oșorheiu. A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de scriitor la tribunalul reg. din Timișoara, cu salariu de 500 fl. și 100 fl. relut de cuartir. — A se adresa în 4 săptămîni la autoritățile competente.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 12 Decembrie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediu lunar 726.1)	Diferența din presiună	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
726.7	+3.9	-5.0	-0.6 — 7.0	NV

Din țeară, 10 Decembrie, 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiunea atmosf. în mm.	Temperatura după Celsius	Vîntul
Budapesta	776	-4.6	SV 2
Sătmăr	767	-2.9	SV 1
Cluj	766	-2.4	O 1
Orșova	766	-6.1	SV 1
Timișoara	769	-2.0	NV 1
Arad	767	-2.8	SV 2
Panciova	765	-3.0	SV 1

Sosiți în Sibiu.

La 12 Decembrie n.

Hotel „Neurher”. Dr. Filits, medic din București. I. Roth, E. Rosenblatt, Kleinmann, comercianți, toți din Viena. Elisab. Gratz, ospet. din Sighisoara. Bozianu, privatier din Brașov.

Hotel „Melzer”. Aron Weiss din Bistrița. Francisc Dosztal, medic din Jitveiu Alex. Frank, proprietar din Bistrița.

Hotel „Habermann”. Ana Zapralik din Mediaș. Hotel „Tungogi”. Iosif Maurer, comerciant din Viena. Geza Fillo, preot din Orșiești. Nicolau Hanko, comis din Budapesta. Acațiu Székely, inspector suprem din Cluj.

Economie.

Raport comercial al consulului general al României dela Hamburg pentru semestrul Aprilie—Septembrie 1888. (Urmare.) Aceste cifre dovedesc necontestabil, că România ar pute găsi un deuseu excelent pentru produsele sale de felul arîtat mai sus; prețurile din țeară sînt după informațiunile mele așa, încât să poată concura cu toate celelalte piețe de dincolo de mare, nu lipsesc nimic altceva, decît un transport regulat pe cale de mare, prin care transporturile pot fi efectuate pentru a asigura un export considerabil României.

Am făcut demersuri prealabile pentru a interesa pe comercianții angajați în diferite ramuri, și cred a pute promite, că din partea părților în cestiune toate eforturile posibile vor fi făcute pentru a asigura un bun rezultat.

Îmi permit a atrage atențiunea înaltului guvern asupra unor articole de export, care au o valoare specială pentru România, adică vinul și apoi cărnurile și grăsimile.

Cu tot ce s'a spus despre aceasta și cu toate-că pînă acum mai toate încercările n'au avut succes, și aceasta din motivul, că persoanele în cestiune n'au întrebuințat nici odată precauțiunile necesare și nu și-au dat seamă de măsurile de luat pentru a introduce un vin pînă acum necunoscut în Germania; vinul român ar găsi totuși bun preț în Germania, nu numai pentru consumațiune aici, dar' pentru țările de dincolo de mare, al căror furnisor este Hamburgul.

Am avut grije de a lua măsuri pentru a introduce aici vinul românesc și probele ce mi-au fost furnisate prin bunăvoința unui domn cu influență din București au fost așa de satisfăcătoare, încât șeful unuia din cele din-tău case de vin ale noastre se hotărîse a visita România, pentru a face cumpărături și pentru a studia cestiunea la fața locului. Din nefericire două fapte au împiedecat îndeplinirea acestui proiect: în primul loc doi mici neguțatori români au făcut încercări în cursul acestui semestru să au expedit vagoane încărcate cu vin român cu drumul de fer. Sau că vinul a fost rău îngrijit pentru transport sau că a fost obiectul unor manipulațiuni frauduloase în timpul transportului, faptul e, că vinul a sosit într-o stare foarte rea, încât a fost greu de a se dispune de el. Prin acest nesucces al încercărilor făcute, marii comercianți de aici, despre care am vorbit, s'au hotărît a suspenda călătoria lor pînă la primăvară, în așteptare, că mijloacele de transport pe mare, necesare comerțului lor, vor fi în acest timp stabilite, transporturile cu drumul de fer fiind cu totul afară din cestiune.

(Finea va urma.)

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 26 Noembrie st. v. 1888.

Dimitriadi lui Sechiari, grâu 3000 hect., 9.65 lei. Dimitriadi lui Sechiari, grâu 3000 hect., 9.90 lei. Blumen lui L. Dreyfuss, grâu 1750 hect., 11.25 lei. Eisenstein lui L. Dreyfuss, grâu 1150 hect., 10.55 lei. Evloghio lui Eug. Cahen, grâu 1600 hect., 10.40 lei. Evloghio lui Eug. Cahen, grâu 4000 hect., 10.40 lei. Bach lui Feitler, seacă 8700 hect., 6.50 lei. Matheo lui Sechiari, grâu 2000 hect., 8.90 lei. Sgardelli lui L. Mendl et Comp., porumb 600 hect., 7.30 lei. Agio 4.80 %.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 11 Decembrie. Grâu hectolitru 76—82 chilo fl. 4.20 pînă fl. 5.—, grâu mestecat 70 pînă 74 chilo fl. 3.— pînă fl. 3.80, seacă 70 pînă 75 chilo fl. 2.70 pînă fl. 3.10, orz 60 pînă 66 chilo fl. — pînă fl. —, ovă 40 pînă 50 chilo fl. 1.50 pînă fl. 2.—, encuruzul 70 pînă 75 chilo fl. 3.40 pînă fl. 3.80, melaful 76 pînă 82 chilo fl. 4.— pînă fl. 4.50, crumpene 68 pînă 72 chilo fl. 1.20 pînă fl. 1.40, semînța de cânepă 49 pînă 51 chilo fl. 3.— pînă fl. 3.50, mazărea 76 pînă 82 chilo fl. 5.— pînă fl. 6.—, lintea 78 pînă 84 chilo fl. 9.— pînă fl. 11.—, fasolea 76 pînă 82 chilo fl. 5.— pînă fl. 6.—, pîsat de grâu 100 chilo fl. 14.— pînă fl. 16.—, fînă Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slănină 100 chilo fl. 60.— pînă fl. 65.—, unsoarea de porc fl. 62.— pînă fl. 65.—, sîn brut fl. 18.— pînă fl. 20.—, lumini de sîn fl. 32.— pînă fl. 34.—, lumini turnate de sîn fl. 36.— pînă fl. 38.—, sâpunul fl. 20.— pînă fl. 24.—, fîn 100 chilo fl. 1.50 pînă fl. 1.80, cânepa fl. 32.— pînă fl. 35.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 2.50 pînă fl. 3.50, spiritul p. 100 L. % 52 pînă 55 cr., carnea de vită chilo 32 cr., carnea de vițel 28 pînă 40 cr., carnea de porc 44 pînă 48 cr., carnea de berbec 20 pînă 24 cr., ouă 10 cu 32 pînă 34 cr.

Piața din Sighisoara, 10 Decembrie. Grâu curat hectolitru fl. 4.60 pînă fl. 5.20; grâu mestecat fl. 3.20 pînă fl. 3.60; seacă fl. 3.— pînă fl. 3.80; ovă fl. 1.50 pînă fl. 1.70; encuruzul fl. 3.60; fasolea fl. 5.40; crumpene fl. 1.40; mazărea chilo 20 cr.; lintea 24 cr.; melaful 10 cr.; lumini de sîn chilo 40 cr.; sâpunul 23 cr.; sîn brut 20 cr.; sîn de vită fl. 1.—; unsoare de porc 50 cr.; carnea de vită 32 cr.

Tîrgul de rimători în Steinbruch. În 10 Decembrie n. s'a notat: ungurești bătrîni grei 47.— cr. pînă 48.— cr. ungurești grei, tineri 45.— cr. pînă 48 1/2 cr., de mijloc 48 1/2 cr. pînă 49 1/2 cr., uşori 48.— cr. pînă 49.— cr., marfă țărănească, grea 46.— cr. pînă 48.— cr., de mijloc 46 1/2 cr. pînă 48.— cr., ușoară 46.— cr. pînă 48.— cr., românești, de Bakony, grei — cr. pînă — cr., transito uşori — cr. de mijloc — cr. pînă — cr., transito grei 47.— cr. pînă 48.— cr., transito de mijloc 47.— cr. pînă 47 1/2 cr., transito uşori 44 1/2 cr. pînă 46.— cr., îngreșăți cu ghindă 46.— cr. pînă 49.— cr. per 4% cumpînți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 10 Dec. 1888.

Sămînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă
Grâu				
Bănățene, nou	—	—	—	—
Grâu dela Tisa	7.65	7.85	—	—
Grâu de Pesta	7.60	7.80	—	—
Grâu de Alba-regală	7.65	7.85	—	—
Grâu de Băcska	7.65	7.85	—	—
Ungurese de Nord	7.50	7.70	—	—
Sămînțe, vechi ori noue	Solu	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă	
Săcără	—	70—72	5.50	5.70
Orz	Nutret de vînare de bere	60—62	5.80	6.—
—	—	62—64	6.30	7.15
Ovă	—	64—66	7.50	8.60
Cucuruz (porumb)	bănt, de alt soi	39—41	5.15	5.60
—	—	78	5.10	5.15
Hrîșcă	—	—	5.40	5.75
Grâu	de primă. de toam. Inal. Main-Jun. de toam. de primă.	7.79	7.81	
Cucuruz	—	5.11	5.18	
Ovă	—	5.60	5.62	
Produse diverse	Solu	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă	
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	60.—	66.—	
—	franceză	—	—	
—	italiană	—	—	
Olen de rap.	roșie	54.—	64.—	
Olen de in	rafinat	37.50	38.—	
Uns. de pore	dela Pesta	60.—	60.—	
Slănină	dela țeară sventată	49.—	50.—	
Sîn	afumată	56.—	57.—	
Prune	—	30.50	31.50	
Nuci	din Bosnia, în buți	10.25	10.70	
Gogoși	din Serbia, în saci	16.—	16.50	
Miere	brută	16.—	16.25	
—	gubînă străcurată	12.—	22.—	
Ceară	de Rosenau	27.50	28.—	
Spirit	brut	33.50	34.—	
—	drojdițe de spirit	116.—	117.—	
—	—	16.50	17.—	

Cursul pieței din Sibiu.

din 12 Decembrie st. n. 1888.

Hărte-monetă română Cump. 9.10 vînd. 9.20
Lire turcesci „ 10.80 „ 10.85
Imperiali „ 9.80 „ 9.85
Ruble rusești „ 1.21 „ 1.22

Bursa de Budapesta

din 11 Decembrie st. n. 1888.

Rentă de aur ung. 6% 100.20
„ „ 4% 91.85
„ „ 5% 144.25
Împrumutul căilor ferate ung. 98.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 117.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 104.50
Bonuri rurale ung. 104.50
„ „ cu cl. de sortare 104.50
„ „ bănățene-timigene 104.50
„ „ cu cl. de sortare 104.50
„ „ transilvane 104.50
„ „ croato-slavone 99.50
Despăgubire pentru dițma ung. de

recomandă:
INSTITUTUL TIPOGRAFIC din Sibiu

de
Comasările

de
IOAN CORNEA,
inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

M. Bachholzky. Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

P. T.

Recomand

depositul meu de ghețe

de stradă, călătorie și salon

și îmi permit a atrage atențiunea asupra celor mai
nove ghețe (specialități vieneze), precum și
asupra celui mai mare asortiment de ghețe
bărbătești, femeiești și de băieți cu cele mai
ieftine prețuri.

Comandă din afară cu rambursă; în cas că
nu convine, marfa se primește înapoi.

Totodată atrag atențiunea asupra neîntrecutei
mele alifii de bățături și asupra excelentei
alifii de degerături.

M. Bachholzky.

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

M. Bachholzky. Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

Banca generală de asigurare
„TRANSILVANIA“

ÎN SIBIU,

fundată în anul 1868

[529] 52

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în cont a pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobiliile etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru termnuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1884 fl. 541,489.74	în a. 1869—1884 fl. 388,229.15
în a. 1885 „ 35,702.29	în a. 1885 „ 35,843.24
în a. 1886 „ 40,565.12	în a. 1886 „ 43,594.—
în a. 1887 „ 57,939.61	în a. 1887 „ 42,436.01
Suma fl. 675,696.76	Suma fl. 510,102.40

1,185.799 fl. 16 cr.

Conform bilanțului pentru 1887 fondurile de rezervă și garanție se urcă la
584.783 fl. 27 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslășiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 6, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Institut tipografic în Sibiu.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. Pădureanca. Novă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. Colăcaritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. Sfântul Nicolae. De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. Îndărătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. Blăstēm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Nr. 15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. Din bătrani. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. Căldărușă cu trei picioare. Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. Un peșteră îndărătnic. Novă de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 21. Prietinel meu Vântură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

- Nr. 27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. Sgărcitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. Musciu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. Un idil în Roșeni. Novă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. Dina mărăgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. Roma invinsă. Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1889.

Anul IV.

SIBIU.

Institut tipografic, societate pe acții.

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc. Cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1889. — Genealogia regenților europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile vechi și nouă. — Scala timbrelor. — Todorica, poveste. — Dacă vrea Dumnezeu, narațiune populară, de Nicu Gane. — Economic: Cultura inului. — Soarecii de câmp. — Gardurile vii. — Poesii: „Ochiul lui Bogdan”, baladă de Ciru Economu. — „Deosebite arme”, de Ioan Nenițescu. — „O, suflet! . . .”, de Duiliu Zamfirescu. — „Freamet de codru”, de Mihail Eminescu. — „Scrisoare, de Veronica Micle. — Câteva credințe ale Românilor. — Doine populare. — Anecdote populare: Lupul și oierul, de Th. D. Speranță. — Grecii la temniță. — Și așa se potrive! — Liturgia unui mocan. — Mie-mi e urât gâlceava. — Bun răspuns! — Țiganul în tovarășie cu Românul. — Ei, nechează, las' că știu! — Vitejia Țiganului. — Têrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

Vânzătorilor se dă un rabat de 20%.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de

Sab. Pop. Barciannu,

odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.
Revidat și completat

de
Dr. D. P. Barciannu.

Partea I. Română-germână. (704 pagini.)

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Chiar acum a apărut:

Partea II. Germână-română. (1152 pagini.)

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depozit general
pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,
București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar

Tipărituri:

- Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
- Consemnări sumariice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- Protocoloale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) . . 50 cr.
- Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
- Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
- Filera de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
- Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
- Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
- Testimoniu pentru scoalele populare una sută 80 cr.
- Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886.

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 38.506./VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru

introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII.

din anul 1886:

Despre comune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.